

Biblické hodiny – Niektoré príbeh SZ

Majster snov

Máte živé sny? Pamätáte si sny? A už sa vám niekedy splnilo, čo sa vám počas spánku snívalo? Pre nás je sen iba snom. Voľakedy bol však sen prostriedkom komunikácie Boha s človekom, a to nielen v židovstve, ale aj v pohanských náboženstvách. Pán Boh svoju vôľu prezentoval národu aj prostredníctvom snov, ale zväčša to bolo tak, že jednému sa niečo snívalo a druhý tomu rozumel. Málakedy ten, kto mal sen, vedel aj čo znamená. Podľa tejto témy už asi viete, že sme prešli z Jákoba na jeho milovaného syna Jozefa.

Jákob mal 12 synov. Takmer ako v rozprávke. A tak rozprávkovito to aj pokračuje, pretože aj vo fantastických príbehoch boli obľúbení a menej obľúbení potomkovia. A tu jedným z tých naj bol Jozef – mal ho rád až tak veľmi, že mu doprial rôzne výhody, darčeky a zvláštnu pozornosť. A Jozef sa s tým rád pred ostatnými bratmi aj pochválil. **Hoci to rúcho bolo z otcovej strany skôr motiváciou k zodpovednosti, ako k pýche, Jozef si vybral radšej to druhé** (ako každý človek – spomeňte si na vodcov, ktorí namiesto zodpovednosti si radšej volia výhody a pýchu).

Aj Jákobov postoj k Jozefovi predznamenával, aký Jozef bude. Jákob ho kládol nad ostatných bratov, pravdepodobne preto, lebo si ho vymodlili, dlho vyčkávali, kým sa narodil Ráchel, Jákobovej milovanej žene. Iste, ešte sa Ráchel narodil aj Benjamín, ale ten sa v Jákobovi spájal s bolesťou straty milovanej manželky. Preto sa úplne sústreďí na Jozefa. Niekedy sa rodič sústreďí príliš na svoje dieťa, kvôli chorobe, ale strate blízkeho, alebo z iných dôvodov, lenže to pre dieťa nikdy nie je dobré. Zbožňovanie dieťaťa nemôže skončiť dobre, raz sa to ukáže ako zlá voľba.

Uprednostňovanie Jozefa narobilo veľkú neplechú aj v súrodeneckých vzťahoch a jeho dar snívania tomu veľmi nepomohol. Jozef sa v novom rúchu predvážal. Bol síce iba pastierom, ale nosil sa tak, akoby bol kráľom. A to mu dávalo právo donášať na bratov všetko otcovi. **Medzi bratmi sa začala vojna: bratia ho nenávideli a on si akoby z toho nič nerobil a ešte viac ukazoval svoju pýchu.**

Jozef hovorí svojim bratom: „počúvajte, čo sa mi snívalo“. A rozpovedal im **sen o snopoch a o nebeských telesách. Prvý sen bol druhým potvrdený. Prvý o snopoch predznamenával jeho postavenie v Egypte a druhý sen zas celosvetový dosah.** Jozef nehovoril o svojich snoch tak, ako my o nich zvykne hovoriť, ale on tie sny oznámil – boli to zvesti, nielen informácie. Lenže ani toto honosné zdieľanie sa neodradí Jozefových bratov od hnevu.

V podstate to k nemu speje, dal sa očakávať. Jozef má pocit, že má právo byť takým a bratia si myslia presný opak, čo sa vyostří pri druhom sne, kde sa mu majú pokloniť aj rodičia. Jákobom to tiež zamávalo, ale on si tie slová zapamätal, vedel, že za snom je niečo viac ako iba príbeh.

Jozefovi bratia išli pásť ovce ďaleko od domova, pri Sícheme. Jákob ho tam poslal za nimi. Jozef ich tam hľadá márne. Pomôže mu v tom jeden muž, ktorý sa ho pýta: čo hľadáš? – a usmerňuje Jozefove kroky ku Dotánu – bolo to staré kanaánske miesto, bratia teda opustili bezpečný priestor Božej krajiny. Ten muž bol anjel a usmerňuje Jozefa – občas nám Pán Boh takých ľudí pošle do cesty a to je skvelé, že sa stávajú anjelmi, ktorí nám pomôžu.

Jozef sa priblížil k bratom a keďže sú na pohanskom území, s pohanským myslením, je ľahké odsúdiť Jozefa a zabiť ho. Ved' ich predkom sa to už raz stalo, že sa pole stalo miestom činu. **Žiarlivosť, zatrpknutosť a strach vedú zväčša k zločinu:** zabijeme ho, vhodíme do cisterny a povieme, že ho roztrhala divá zver. Zoblečú ho – čo je znakom nenávisťi a rozhodujú sa, že sa ho zbavia. Vďaka Bohu, že sa medzi nimi našiel jeden, celkom rozumný a to **Rúben**, ktorý Jozefovi zachránil život. Vhodili ho do cisterny a sadli si jest' tak, aby ho nepočuli.

Ďalší brat – konkrétne **Júda** – predznačil Jozefov osud, keď zbadal karavánu smerujúcu do Egypta: môžu predsa brata predať Izmaelcom (takých Judášov je viac, ktorí dokážu predať dobrého a požehnaného za pár strieborných). Zabijú tým dve muchy jednou ranou: zbavia sa Jozefa, vydajú ho na smrť, lebo otrok v Egypte dlho nežije a ešte aj čo-to zarobia.

Rúben sa vrátil zo svojej prechádzky a zbadal cisternu prázdnu, myslel si, že bratia Jozefa zabili, no vysvetlili mu, že ho iba predali. Roztrhali jeho rúcho, namočili v krvi kozľaťa a vydali sa na cestu domov.

Jákobovi sa zrútil celý svet. Roztrhol si plášť, obliekol si vrecovinu a veľmi dlho smútil, nikto ho nemohol potešiť. Lenže **jemu sa len vrátilo to, čo voľakedy on urobil svojmu otcovi, minulosť nás často prenasleduje, aby nám pripomenula chyby a naučila nás byť inými.**

Jákob nevidí svetlú budúcnosť a nevidí ju ani Jozef, no Boh má všetko pevne vo svojich rukách a On vidí cestu aj tam, kde ju my nevidíme. On tú cestu buduje napriek všetkému zlu.

Trochu odbočíme k jednému z bratov a to konkrétne ku Júdovi. On sa stal prvorodeným, pretože *Rúben bol zbavený tohto práve preto, že spal s vedľajšou ženou svojho otca a Šimenón a Lévi stratili post prvorodených preto, že vraždili* (príbeh Díny a obyvateľov Síchemu (1 Moj 34).

Dína, Jákobova dcéra z Lei upútala pozornosť syna Chivijca Chamóra, ktorý bol kniežaťom v Sícheme. Najprv sa s ňou iba vyspal, ale následne sa do nej zaľúbil. Jákob sa o tom všetkom dozvedel, no bratia to nevedeli. Chamór sa chcel s Jákobom o tom porozprávať, no bratia sa veľmi nahnevali a napriek tomu, že Chamór chcel všetko pekne ukončiť a vziať Dínu pre svojho syna za ženu, bratia sa rozhodli, že sa za Dínu pomstia. Zneužili obriezku a povedali, že až vtedy dajú Dínu za ženu do Síchemu, keď sa všetci dajú obrezať. Chamór to zabezpečil. No na tretí deň, keď mali všetci muži bolesti, Šimeón a Lévi vnikli do mesta a zabili všetkých mužov, odvedli deti a ženy, zobrali stáda. Jednoducho sa pomstili – bola to však svojvoľná a nezákonná pomsta. Vybrali sa cestou fanatizmu – nie však pre Hospodina, ale preto, aby zachránili rodinnú česť, lenže Pán Boh nedával nikdy právo k takýmto vraždám. **Boh je Ten, kto stojí za zmierením, nie človek.**

Jákob dostal strach, že sa mu Síchemčania pomstia, lebo sa spoja s okolitými národmi, no nestalo sa tak. Lenže Jákob mal zasiahnuť, no neurobil to.

Jedno je však isté, ani Šimeón a Lévi, nemôžu prevziať rolu prvorodeného. Na rad sa dostáva Júda. A o jeho priestupku a Božej milosti si niečo povieme o týždeň.

